

نقش ورزش بر میزان جرم و جنایات در ایران (۱۳۷۴-۱۳۹۱)

مازیار کلاشی^{۱*}، سیدعماد حسینی^۲، محمدهادی رجائی^۳

چکیده

مقدمه و هدف: مطالعه تحقیقات مختلف در زمینه ورزش، نشان دهنده آن است که ورزش و فعالیت بدنی یک از عوامل بسیار مهمی است که قابلیت تاثیرگذاری بر جرم و جنایات را دارا می‌باشد. از این رو هدف پژوهش حاضر بررسی نقش ورزش بر میزان جرم و جنایات در ایران طی سال‌های ۱۳۹۱-۱۳۷۴ می‌باشد.

روش شناسی: به منظور تأمین هدف پژوهش، از روش اقتصادسنجی و مدل حداقل مربعات معمولی (OLS) و نرم افزار Eviews⁽⁸⁾ استفاده شده است. داده‌های مورد نیاز این پژوهش از وزارت ورزش و جوانان، سالنامه‌های آماری موجود در درگاه ملی آمار، داده‌های موجود در درگاه بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران و سازمان ثبت احوال کشور استخراج شده است.

یافته‌ها: نتایج تخمین مدل، نشان داد مخارج ورزشی دولت و خانوار اثری منفی و معنی‌دار با ضریب $-۰/۲۷۸۹۵۳$ (بر میزان انواع سرقت‌ها داشته است که با توجه به لگاریتمی بودن الگو، این نتیجه بدین معناست که ۱ درصد افزایش در هزینه‌های ورزشی دولت و خانوار با فرض ثابت بودن سایر متغیرهای کنترلی، برابر است با $-۰/۲۸$ درصد کاهش در میزان انواع سرقت‌ها، همچنین مخارج ورزشی دولت و خانوار اثری منفی و معنی‌دار با ضریب $-۹/۴۱۴۶۷۶$) بر میزان انواع جرایم و سرقت‌ها داشته است که با توجه به شکل اولیه سری‌ها (داده‌ها) در الگو، این نتیجه بدین معناست که ۱ واحد افزایش در هزینه‌های ورزشی دولت و خانوار با فرض ثابت بودن سایر متغیرهای کنترلی، برابر است با $-۹/۴۱$ واحد کاهش در میزان انواع جرایم و سرقت‌ها.

بحث و نتیجه‌گیری: به‌طور کلی نتایج نشان دهنده آن است که افزایش مخارج ورزشی دولت و خانوار موجب کاهش میزان جرایم در کشور می‌شود.

واژگان کلیدی: مخارج ورزشی، بیکاری، شهرنشینی، حلاق، آموزش.

۱. کارشناس ارشد مدیریت ورزشی دانشگاه شهید بهشتی (نویسنده مسئول: تلفن: ۰۹۱۱۱۲۰۱۲۹۲؛ پست الکترونیکی: Kalashi.mazyar@gmail.com)

۲. استادیار مدیریت ورزشی دانشگاه شهید بهشتی

۳. استادیار علوم اقتصادی دانشگاه شمال

۱- مقدمه

جرم یک پدیده نامطلوب اجتماعی است که وقوع و رشد آن امنیت اقتصادی و اجتماعی را تهدید می‌کند. جرم موجب افزایش هزینه‌های امنیتی و نیروی انتظامی و هزینه‌های اجتماعی و خصوصی می‌گردد که در نتیجه آن رفاه اجتماعی کاهش می‌یابد. وقوع و گسترش جرم در هر جامعه‌ای موجب تحمیل انواع هزینه‌های اجتماعی و اقتصادی بر بخش خصوصی و عمومی می‌شود. هزینه‌های اجتماعی جرم شامل هزینه‌های مستقیم آن مانند ساختمان‌سازی و ایجاد فضای فیزیکی برای نگهداری مجرمان، تجهیز زندان‌ها به امکانات اولیه، هزینه‌های تأمین امنیت اجتماعی از طریق جذب و آموزش نیروی انتظامی و افزایش تعداد مراکز پلیس می‌گردد و هزینه‌های غیر مستقیمی مانند هزینه فرصت درآمدهای از دست رفته برای مجرمان را دربر می‌گیرد (۱). علاوه بر آن وقوع هر نوع جرم و قانون شکنی در جامعه، فرصت استفاده صحیح از منابع و امکانات اقتصادی، به صورت سرمایه‌گذاری در تولید، آموزش و بهداشت را از دولت می‌گیرد و دولت را مجبور به استفاده از منابع در جهت مبارزه با جرم و کنترل آن می‌نماید که از این جهت بازدهی منابع کاهش می‌یابد و هزینه‌هایی به جامعه تحمیل می‌شود (۲). جرم و جنایات نه تنها به هزینه‌های مادی و غیر مادی برای کسانی که قربانی و گرفتار آن می‌گردند، منجر می‌شود بلکه هزینه‌های هنگفتی را برای مقامات ملی و محلی در جهت جلوگیری از ارتکاب جرم، شناسایی، تعقیب و مجازات جنایتکاران نیز به بار می‌آورد. به عنوان مثال هزینه‌های جرم و جنایات در سال ۲۰۰۵ برای کشور هلند نزدیک به ۲۰ میلیارد و ۲۰۰ میلیون دلار برآورد شده است که تقریباً ۴/۱ درصد از تولید ناخالص داخلی این کشور را در بر می‌گیرد (۳). محققان وزارت کشور انگلیس هزینه‌های جرم و جنایات را بین ۳۵ میلیارد تا ۶۰ میلیارد پوند در سال برای انگلستان و ولز برآورد کردند (۴). کاهش نرخ قتل، تجاوز به عنف، تهاجم و سرقت می‌تواند طیف گسترده‌ای از صرفه‌جویی‌ها و مزایا را به دنبال داشته باشد. مطالعه نتایج تحقیقات مختلف نشان دهنده آن است که ورزش و فعالیت بدنی قابلیت تاثیرگذار بر جرم و جنایات و بزهکاری را دارا بوده و در کنار سایر عوامل تاثیرگذار بر آن، می‌تواند به کاهش، پیشگیری و بازپروری جرایم کمک نماید. چندین مطالعه درباره عملکردهای بالقوه ورزش صورت پذیرفته است (۵-۷). نتایج تمامی این مطالعات نشان داد که ورزش می‌تواند هم از نظر جلوگیری و پیشگیری از جرم و جنایات در جوانان و هم در بازپروری مجرمان به جامعه کمک کند (۸). مطالعات نشان دادند که علل جرم و جنایت جوانان پیچیده و چند بعدی است. با این حال برنامه‌های ورزشی سازمان‌یافته می‌تواند، به کاهش جرم در جوانان با دادن یک هویت مثبت، احساس توانمندی، کار تیمی و خودگردانی مهارت تحت نظارت بزرگسالان، کمک کند (۹). چهار رویکرد گسترده برای پیشگیری از جرم که مربوط به مفهوم ورزش و فعالیت بدنی هستند شامل موارد زیر می‌باشند که بعضی از آنها به وضوح و به قصد محدود کردن جرم و جنایت معرفی شده‌اند و بعضی دیگر به طور ناخواسته دارای پتانسیل پیشگیری از جرم هستند. این روش‌ها عبارتند از:

۱. پیشگیری از توسعه جرم

۲. پیشگیری از جرم موقعیتی

۳. پیشگیری از جرم و جنایت در جامعه؛

۴. اجرای قانون (۱۰)

ورزش و فعالیت بدنی، انعطاف پذیری شخصی و اعتماد به نفس را بالا برده و یک محیط سالم را برای یادگیری رفتارهای مثبت بهداشتی و اجتماعی فراهم می‌آورد. برای دختران به طور خاص، مشارکت در ورزش، به افزایش

اعتماد به نفس، احساس توانمندی بدنی، و شناخت اجتماعی در مدرسه و جامعه منجر می‌شود که به دختران برای مقاومت در برابر فشارهای اجتماعی کمک می‌کند (۱۱).

۱. شافر^۱ (۱۹۶۹) پنج عنصر زیر بنایی پتانسیل درمانی ورزش را اینگونه تشریح کرد:
 ۱. با استفاده از انجمن‌های متفاوت، افراد جوان در معرض خطر از فرهنگ جرم و جنایت در گروه همسالان خود دور نگه داشته می‌شوند و وارد گروه‌هایی با نقش‌های مثبت‌تر می‌شوند.
 ۲. ورزشی یک جایگزین برای افت آموزشی، آرمان و عزت نفس پایین را فراهم می‌کند.
 ۳. ورزش توسعه خود کنترلی و خود نظمی را تشویق می‌کند.
 ۴. ورزشی پادزهر خستگی را فراهم می‌کند.

۵. توسعه امکان ورزشی برای نوجوان جهت تامین نیازهای ماجراجویی، هیجان و استقلال آنان. (۱۲)

نتایج تحقیقات نشان می‌دهد ورزش بر روی پرخاشگری تاثیر می‌گذارد و افراد را از عواقب منفی آن دور می‌کند. با قرار دادن جوانان در محیط‌هایی که منجر به رفتارهای مثبت می‌شود به آن‌ها زمان کمتری را برای درگیر شدن در محیط‌های منفی و رفتارهای منفی می‌دهد (۱۳). همچنین شواهد موجود نشان دهنده آن است که فعالیت بدنی و ورزش بر جرم و جنایات و رفتارهای ضد اجتماعی تاثیرگذار است. اگرچه به تنهایی و به‌طور کامل نمی‌تواند بر بسیاری از جرم و جنایات و رفتارهای ضد اجتماعی تاثیر بگذارد با این حال فعالیت بدنی می‌تواند رفتارهای مجرمانه را کنترل کند و معروف‌ترین مثال در این‌باره برنامه بازی‌های بسکتبال شبانه آمریکاست که از دهه ۱۹۹۰ استارت خورده و موجب کاهش جرایم شبانه در بین جوانان شده است (۱۴). همچنین مشارکت جوانان در گروه‌های و شبکه‌های قوی می‌تواند زمینه لازم جهت شان و عزت نفس را برای جوانان فراهم آورد که این مسئله به تعمیق پیوند آن‌ها با اجتماع منجر می‌گردد و و تاثیر ویژه‌ای بر کاهش احتمال جرم‌های خشونت‌آمیز دارد (۱۵). نتایج و اثرات مشارکت افراد و گروه‌ها در برنامه‌های ورزشی از اهمیت اساسی برای رسیدگی به مسائل اجتماعی (شخصی، اجتماعی و توسعه جامعه) برخوردار می‌باشد. به عنوان مثال، هدف از بکارگیری برنامه‌های ورزشی ممکن است برای رسیدن به اهداف زیر باشد:

۱. بهبود تناسب اندام و سلامت افراد
 ۲. کمک به حضور در مدرسه بهبود یافته و عملکرد آموزشی
 ۳. توسعه مهارت‌های اجتماعی و فنی و افزایش اشتغال
 ۴. بهبود سرمایه انسانی: افزایش تماس‌های اجتماعی، توسعه منافع جدید
 ۵. افزایش اعتماد به نفس، حس شایستگی و اعتماد به نفس
 ۶. کاهش رفتار مجرمانه در میان شرکت‌کنندگان فردی
 ۷. کاهش استفاده از مواد مخدر در میان شرکت‌کنندگان
 ۸. افزایش مشارکت در فعالیت‌های داوطلبانه (۷).
- به‌طور کلی مشارکت در ورزش و تماشای رویدادها و مسابقات منافع زیر را به دنبال دارد که عبارتند از: ۱. بهبود سلامت و اعمال انرژی مازاد ۲. اطاعت از قانون و یا قوانین اجتماعی و محدود شدن رفتارهای بزهکار (مانند تقلب، اقدام خشونت، مصرف مواد غیر قانونی، و نوشیدن الکل بیش از حد، و غیره)؛ ۳. ترویج ارزش‌های اجتماعی، صداقت و شخصیت؛ ۴. افزایش اعتماد به نفس، انگیزه و احساس توانمندی؛ ۵. ارائه تعامل اجتماعی، سرگرم‌کنندگی و لذت

بدن؛ ۶. ارائه فرصتهایی برای آموزش و پرورش حرفه ای در ورزش؛ ۷. گسترش تجربه زندگی و پیدا کردن دوستان بیشتر؛ ۸. فرا گرفتن راه‌های مقابله با شکست و وضعیت دشوار؛ ۹. توسعه مهارت های زندگی (۱۶-۲۱). نتایج پژوهش کوالترا^۱ و همکاران (۲۰۰۰)؛ دفتر کابینه^۲ (۲۰۰۲) نشان داد ورزش به عنوان موضوعی است که می‌تواند به پیشگیری از جرم در جوانان کمک کند، هم از نظر انحراف جوانان از جرم و جنایت و هم در بازپروری مجرمان (۶ و ۱۲). لوکسلی^۳ و همکاران (۲۰۰۲)؛ وولند^۴ (۲۰۰۳) در ارزیابی‌های سال‌های ۲۰۰۰ و ۲۰۰۲ ادعا کردند که اجرای طرح و برنامه‌های فعالیت‌بدنی و ورزش به کاهش چشمگیر در جرم و جنایت جوانان منجر شده است (۲۲ و ۲۳). همچنین شری^۵ (۲۰۱۰)؛ مارتینک^۶ (۲۰۰۵) اظهار داشتند که بازده مثبت حاصل از ورزش و فعالیت‌بدنی موجب جذب ذی‌نفعان اجتماعی می‌گردد تا به وسیله ورزش تغییرات مثبت رفتاری به وجود بیاورند (۲۴ و ۲۵). نتایج پژوهش کارسو^۷ (۲۰۱۱) نشان داد یک ارتباط منفی قوی بین مشارکت در ورزش و جرم و جنایت نوجوانان و سرقت اموال وجود دارد ۱٪ افزایش در مشارکت ورزشی منجر به ۰/۸ درصد کاهش جرم و جنایت نوجوانان و ۰/۳ درصد کاهش در سرقت اموال می‌شود (۲۶). با توجه به مبانی نظری مطروحه و مطالعات تجربی صورت پذیرفته، ورزش و فعالیت‌بدنی تاثیر و نقش انکارناپذیری در کاهش و پیشگیری جرایم و حتی بازپروری مجرمان را دارا می‌باشد. لذا از یک سو شناخت دقیق رابطه بین ورزش و میزان جرایم و بررسی میزان تاثیرگذاری و برآورد آن در ایران، به منظور ارتقاء اوضاع سلامت اجتماعی جامعه و از سوی دیگر از آنجایی که در زمینه برآورد و تعیین میزان اثرگذاری ورزش و فعالیت‌بدنی بر جرم و جنایات در ایران تحقیق و پژوهشی که با تاکید بر روش‌های اقتصادسنجی صورت پذیرفته باشد، وجود نداشته است تحقیق حاضر در جهت رفع خلاء موجود، با استفاده از روش اقتصادسنجی به بررسی نقش ورزش بر میزان جرم و جنایات در ایران طی سال‌های ۱۳۹۱ - ۱۳۷۴ پرداخته است و در پی پاسخگویی به این سوال می‌باشد که میزان اثربخشی مخارج ورزشی بر کاهش جرم و جنایات کشور چقدر است؟

روش تحقیق

این مطالعه از نوع توصیفی-پیمایشی محسوب می‌شود و به دلیل ماهیت موضوع، جمع‌آوری اطلاعات با استفاده از روش کتابخانه‌ای صورت گرفته است. بدین منظور از اطلاعات موجود در سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی، وزارت ورزش و جوانان، بانک مرکزی، مرکز آمار ایران و داده‌های بانک جهانی، سازمان ثبت احوال، فدراسیون پزشکی ورزشی، شرکت توسعه و نگهداری اماکن ورزشی کشور و مطالعات تفضیلی توسعه امکانات و زیرساخت‌ها استفاده گردیده است. اطلاعات موردنیاز شامل میزان جرائم، هزینه‌های ورزشی دولت و هزینه‌های ورزشی خانوار، تعداد افراد باسواد، نرخ بیکاری، نرخ طلاق و نرخ شهرنشینی در سال‌های ۱۳۷۴ تا ۱۳۹۱ بوده است. پس از جمع‌آوری اطلاعات لازم، آزمون‌ها را بر اساس آمارهای موجود صورت پذیرفت. که برای بررسی اثرات مخارج

1 . Coalter
2 . Cabinet Office
3 . Loxley
4 . Woolland
5 . Sherry
6 . Martinek
7 . Caruso

ورزشی بر جرم و جنایات از مدل OLS (حداقل مربعات معمولی) و برای تجزیه و تحلیل داده‌ها و برآورد مدل از نرم‌افزار Eviews نسخه ۸ استفاده شده است. جهت برآورد مدل و تخمین آن‌ها از مدل‌های زیر استفاده شده است:

$$\text{Log}(\text{CR}_1) = \alpha_0 + \alpha_1 \log(\text{CoS}) + \alpha_2 \log(\text{UenER}) + \alpha_3 \log(\text{DR})$$

$$\text{CR}_2 = \alpha_0 + \alpha_1 \text{CoS} + \alpha_2 \text{RoU} + \alpha_3 \text{E} + \alpha_4 (\text{AR1}) + \alpha_5 (\text{AR2})$$

که در آن $\log(\text{CR}_1)$ ، جرم و جنایات (دستگیرشدگان مربوط به انواع سرقت) CR_2 جرم و جنایات (تعداد دستگیرشدگان جرائم مختلف و انواع سرقت)، $\log(\text{CoS})$ لگاریتم هزینه‌های ورزشی (دولت و خانوار)، E آموزش (تعداد افراد با سواد)، $\log(\text{UenER})$ لگاریتم نرخ بیکاری^۱، $\log(\text{DR})$ لگاریتم نرخ طلاق^۲، RoU نرخ شهرنشینی^۳، $\text{AR}(1)$ و $\text{AR}(2)$ خودرگرسیون جهت رفع خود همبستگی.

نتایج و یافته‌ها

بررسی داده‌های مربوط نرخ مشارکت ورزشکاران سازمان یافته همگانی نسبت به جمعیت کشور نشان دهنده آن است که در سال ۱۳۸۰، ۱/۷٪ جمعیت کشور در آن سال در ورزش و فعالیت بدنی مشارکت داشته‌اند که این مقدار در سال ۱۳۹۱ به ۳/۷٪ رسیده است اما بیشترین میزان مشارکت مربوط به سال ۸۸ است که ۴/۳٪ جمعیت کشور را به خود اختصاص داده است. همچنین داده‌های مربوط به نسبت اماکن ورزشی به جمعیت کشور نشان داده در سال ۱۳۵۷، هر ۲۰۷۸۵ نفر به یک مکان ورزشی بوده که این مقدار در سال ۱۳۹۱ به ۳۴۳۶ نفر رسیده است؛ اما نسبت مساحت اماکن ورزشی (سانتیمتر مربع) به جمعیت کشور نشان دهنده آن است که از سهم هر نفر در سال ۱۳۵۷ که ۱ سانتیمتر مربع بوده است در سال ۱۳۹۱ به ۷۵ سانتیمتر مربع رسیده است. جدول (۱) نتایج حاصل از تخمین مدل اول تعداد دستگیرشدگان مربوط به انواع سرقت‌ها را نشان می‌دهد. نتایج حاصل از برآورد مدل نشان داد بین مخارج ورزشی (دولت و خانوار) و دستگیرشدگان مرتبط با انواع سرقت‌ها رابطه مستقیم و منفی وجود دارد؛ یعنی با افزایش هزینه‌های ورزشی انواع سرقت‌ها کاهش خواهد یافت. همچنین نتایج نشان داد بین نرخ بیکاری و تعداد دستگیرشدگان مرتبط با انواع سرقت‌ها رابطه مستقیم و مثبت وجود دارد؛ یعنی با افزایش تعداد نرخ بیکاری بر میزان سرقت‌ها افزوده خواهد شد. همچنین بین نرخ طلاق و دستگیرشدگان مرتبط با انواع سرقت‌ها نیز رابطه مستقیم و مثبت وجود دارد؛ یعنی با افزایش طلاق در کشور، میزان سرقت‌ها نیز افزایش خواهد یافت.

1 . Unemployment rate

2 . Divorce rate

3 . Rate of urbanization

جدول (۱): نتایج به دست آمده از تخمین مدل اول (تعداد دستگیرشدگان مربوط به انواع سرقت‌ها)

متغیرها	ضرایب	آماره تی	سطح معناداری
مقدار ثابت	۴/۹۸۱۵۲۲	۱۹/۹۲۷۳۳	۰/۰۰۰۰
لگاریتم هزینه‌های ورزشی	۳۷۸۹۵۳/۰-	-۳/۲۴۷۰۶۴	۰/۰۰۵۸
لگاریتم نرخ بیکاری	۰/۰۲۳۶۸۹	۲/۸۵۹۰۹۸	۰/۰۱۲۶
لگاریتم نرخ طلاق	۰/۶۱۸۴۴۲	۶/۶۸۲۰۰۲	۰/۰۰۰۰
ضریب تعیین			۰/۹۳۹۳۹۹
ضریب تعیین تعدیل شده			۰/۹۲۶۴۱۴
آماره اف			۷۲/۳۴۰۳۶
سطح معناداری			۰/۰۰۰۰۰۰
آماره دوربین واتسون			۲/۰۶۵۷۰۵

برآورد جبری معادله:

$$\text{Log}(\text{CR}_1) = \alpha_0 + \alpha_1 \log(\text{CoS}) + \alpha_2 \log(\text{UenER}) + \alpha_3 \log(\text{DR})$$

$$\text{Log}(\text{CR}_1) = 4/981522 - 0/278953 * \log(\text{CoS}) + 16/85997 * \log(\text{UenER}) + 0/618442 * \log(\text{DR})$$

جدول (۲): نتایج به دست آمده از تخمین مدل دوم (تعداد دستگیرشدگان جرائم مختلف و انواع سرقت‌ها)

متغیرها	ضرایب	آماره تی	سطح معناداری
مقدار ثابت	-۵۲۸۷۹۴/۹	-۵/۵۲۸۹۷۶	۰/۰۰۰۴
آموزش	-۱۰۳۷۰/۴۰	-۱/۹۷۷۰۳۷	۰/۰۷۹۳
نرخ شهرنشینی	۲۴۴۷۶۶۰	۳/۱۷۳۲۷۴	۰/۰۱۱۳
هزینه‌های ورزشی	-۹/۴۱۴۶۷۶	-۲/۳۶۶۶۸۹	۰/۰۴۲۴
خودرگسیون ۱	-۰/۸۰۷۶۹۶	-۲/۷۰۵۷۲۹	۰/۰۲۴۲
خودرگسیون ۲	-۰/۵۴۲۸۸۰۱	-۱/۵۳۴۱۴۴	۰/۱۵۹۴
ضریب تعیین			۰/۷۵۹۰۳۷
ضریب تعیین تعدیل شده			۰/۶۲۵۱۶۹
آماره اف			۵/۶۷۰۰۳۶
سطح معناداری			۰/۰۰۰۰۰۰
آماره دوربین واتسون			۱/۷۷۲۷۵۲

برآورد جبری معادله:

$$\text{CR}_r = \alpha_0 + \alpha_1 \text{CoS} + \alpha_2 \text{RoU} + \alpha_3 \text{E} + \alpha_4(\text{AR1}) + \alpha_5(\text{AR2})$$

$$\text{CR}_r = -538794/9 - 9/414676 * \text{CoS} + 2447660 * \text{RoU} - 10370/40 * \text{E} - 0/807696 - 0/542801$$

جدول (۲) نتایج برآورد تصریح مدل دوم با در نظر گرفتن تعداد دستگیرشدگان جرائم مختلف به همراه تعداد دستگیرشدگان مرتبط با انواع سرقت‌ها را نشان می‌داد. نتایج این تخمین نشان داد بین مخارج ورزشی (دولت و خانوار) و دستگیرشدگان جرائم مختلف و تعداد دستگیرشدگان مرتبط با انواع سرقت نیز رابطه مستقیم و منفی وجود دارد؛ یعنی با افزایش هزینه‌های ورزشی تعداد دستگیرشدگان جرائم و تعداد دستگیرشدگان مرتبط با انواع سرقت مختلف کاهش خواهد یافت. همچنین بین آموزش (تعداد افراد باسواد) و تعداد دستگیرشدگان جرائم مختلف و تعداد دستگیرشدگان مرتبط با انواع سرقت رابطه مستقیم و منفی وجود دارد؛ یعنی با افزایش تعداد افراد باسواد بر میزان دستگیرشدگان جرائم مختلف کاسته خواهد شد. بین نرخ شهرنشینی و دستگیرشدگان جرائم مختلف و تعداد دستگیرشدگان مرتبط با انواع سرقت نیز رابطه مستقیم و مثبت وجود دارد؛ یعنی با افزایش نرخ شهرنشینی، تعداد دستگیرشدگان جرائم مختلف و تعداد دستگیرشدگان مرتبط با انواع سرقت افزایش خواهد یافت.

بحث و نتیجه گیری

هدف از پژوهش حاضر بررسی نقش ورزش بر میزان جرم و جنایات در ایران طی سال‌های ۱۳۷۴-۱۳۹۱ می‌باشد نتایج تخمین مدل اول با توجه به بررسی‌های صورت گرفته در زمینه میزان تأثیر ورزش بر جرم و جنایات نشان‌دهنده آن است که مخارج ورزشی دولت و خانوار اثری منفی و معنی‌دار با ضریب $(-0/278953)$ بر میزان انواع سرقت‌ها داشته است که با توجه به لگاریتمی بودن الگو، این نتیجه بدین معناست که ۱ درصد افزایش در هزینه‌های ورزشی دولت و خانوار با فرض ثابت بودن سایر متغیرهای کنترلی، برابر است با $0/28-$ درصد کاهش در میزان انواع سرقت‌ها. قاسمی روشن (۱۳۸۹) در تحقیق خود بیان داشت که محیط‌های تفریحی و دسترسی افراد به شادی‌های مفرح و سالم موجب کاهش جرم و جنایات می‌شود (۲۷). نتایج تحقیق کارسو (۲۰۱۱) که در آن از روش اقتصادسنجی و داده‌های تابلویی (پانل) استفاده شده است، نشان داد که افزایش مشارکت در ورزش به مقدار ۱٪ موجب کاهش ۳٪ در سرقت اموال می‌شود (۲۶). نتایج تخمین مدل دوم نیز با توجه به بررسی‌های صورت گرفته در زمینه تعداد دستگیرشدگان جرائم مختلف و انواع سرقت‌ها نشان داد که مخارج ورزشی دولت و خانوار اثری منفی و معنی‌دار با ضرایب $(-9/414676)$ بر میزان انواع جرایم و سرقت‌ها داشته است که با توجه به شکل اولیه سری‌ها (داده‌ها) در الگو، این نتیجه بدین معناست که ۱ واحد افزایش در هزینه‌های ورزشی دولت و خانوار با فرض ثابت بودن سایر متغیرهای کنترلی، برابر است با $9/41-$ واحد کاهش در میزان انواع جرایم و سرقت‌ها. چندین مطالعه درباره عملکردهای بالقوه ورزش صورت پذیرفته است (۵-۷ و ۲۸) نتایج تمامی این مطالعات نشان داد که ورزش می‌تواند هم از نظر جلوگیری و پیشگیری از جرم و جنایات در جوانان و هم در بازپروری مجرمان به جامعه کمک کند (۸) همچنین نتایج تحقیق کارسو (۲۰۱۱) نشان داد که ارتباط منفی قوی بین مشارکت ورزشی و جرائم مربوط به سرقت اموال، ارتباط منفی قوی بین مشارکت ورزشی و جرم و جنایات نوجوانان وجود دارد که با نتایج تحقیق حاضر همسو است (۲۶) اما بررسی روند نرخ مشارکت افراد جامعه در ورزش نشان‌دهنده آن است که علیرغم سیر صعودی این روند، اما در بهترین حالت $4/2\%$ افراد جامعه در ورزش مشارکت داشته و به ورزش و فعالیت بدنی می‌پردازند. اما با مطالعه تحقیقات در زمینه موانع مشارکت افراد در ورزش، یکی از مهم‌ترین موانع ذکر شده، کمبود تجهیزات و امکانات ورزشی است (۲۹-۳۱). بررسی تعداد اماکن ورزشی نیز نشان می‌دهد که نسبت اماکن ورزشی به جمعیت کشور در سال ۱۳۹۱، یک‌به‌سه هزار و چهارصد و سی‌وشش است، یعنی هر 3436 نفر باید از یک مکان ورزشی استفاده نمایند و در یک بررسی دقیق‌تر، سرانه کل هر فرد ایرانی در سال ۱۳۹۱، $74/6$ سانتیمتر مربع است.

بنابراین میزان کم امکانات ورزشی به نوعی یکی از عوامل کاهش حضور افراد در ورزش به شمار می‌رود. نتایج تحقیق سیفرید و کلاپتون^۱ (۲۰۱۳) نشان داد که امکان ورزشی یک مجری اجتماعی بادوام و قابل اعتماد در جوامع و شبکه‌های اجتماعی هستند و قادر به ایجاد و حفظ تصویر جمعی مورد نظر دولت و ملت می‌باشد (۳۲). بنابراین به سرمایه‌گذاری در ساخت اماکن ورزشی باید به عنوان یک ابزار بسیار مهم و مفید که قابلیت بازگشت و بازده اقتصادی را دارد، نگاه کرد. بنا بر دیدگاه کیدان (۱۹۹۶) دولت به‌عنوان اصلی‌ترین حامی ورزش در کشورهای توسعه‌نیافته محسوب می‌شود (۳۳). بنابراین افزایش هزینه‌های ورزشی اختصاص یافته از طرف دولت به‌طور کلی و اختصاص بیشتر این هزینه‌ها در زمینه عمرانی و ساخت‌وساز اماکن ورزشی به‌طور اختصاصی می‌تواند به نقش پررنگ‌تر ورزش در کاهش جرم و جنایات بیفزاید. نتایج پژوهش موسیس^۲ (۲۰۱۲) نیز نشان ۱ یورو سرمایه‌گذاری در ورزش ۵/۰۲ یورو بازگشت سرمایه از طریق کاهش جرم و جنایات و پرسه زنی در خیابان‌ها و بیماری‌ها را به دنبال خواهد داشت (۳۴). بطور کلی می‌توان این‌گونه نتیجه‌گیری نمود، با توجه به نتایج به دست آمده مبنی بر اینکه افزایش مخارج ورزشی موجب کاهش میزان جرایم در کشور خواهد شد. پیشنهاد می‌گردد دولت‌مردان و سیاست‌گذاران با افزایش مخارج ورزشی و سرمایه‌گذاری در ورزش و به دنبال آن توسعه اماکن و زیرساخت‌های ورزشی، موجبات مشارکت بیشتر افراد جامعه (و به دنبال آن افزایش مخارج ورزشی خانوار) در ورزش را فراهم آورده و به ورزش و فعالیت بدنی به عنوان یک سرمایه‌گذاری که قابلیت بازگشت سرمایه را دارا می‌باشد بنگرند.

منابع و مأخذ

1. Cooter, R. Ulen, T. (2009) Law and Economics. Translator: Dadgar, Y. AkhavanHavave, H. Hamedan. First Edition. Press the Noor Elm. [Persian]
2. Madah, M. Kheirkhahan, E. (2010) Analyze the impact of economic incentives in crimes (prisoners of Semnan). Social Security Studies Quarterly, 25, 107-130. [Persian]
3. SEO (2007): De kosten van criminaliteit [The cost of crime]. Publication Number: 971.
4. Brand, S. R, Price. (2000): The economic and social costs of crime. Home Office Research Study 217. Available at: https://www.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/191497/Green_book_supplementary_guidance_economic_social_costs_of_crime.pdf
5. Sport England (1999). Best Value through Sport: The Value of Sport to Local Authorities, Sport England, London. Report no. 892.
6. Cabinet Office. (2002). Game Plan: A Strategy for Delivering Government's Sport and Physical Activity Objectives, London, Cabinet Office. Available at: http://www.gamesmonitor.org.uk/files/game_plan_report.pdf
7. Coalter, F, (2013). The social benefits of sport, SportsScotland, Available at:

1 . Seifried & Clopton

2 . Moses

- http://www.sportscotland.org.uk/Documents/Publications/Social_benefits_of_sport_FINAL.pdf
8. Sport Scotland, (2005). The Social Benefits of Sport An Overview to Inform the Community Planning Process, sport Scotland Research, 1(98).
 9. Carmichael, D., (2008). Youth Sport vs. Youth Crime. Active Healthy Links. Available at: http://www.waterpolo.ca/admin/docs/clientuploads/News/YouthSportvsYouthCrime2008_ENG.pdf
 10. Tonry, M. Farrington, D P. (1995). Strategic approaches to crime prevention. *Crime and Justice*, 19: 1-20.
 11. Kalashi, M., Hoseyni, S. A., Rajaei, M. H., YaminiFirooz, M. (2015). Model of human capital and economic effects of sport, 8th International Congress on Physical Education and Sport sciences, Shahid Beheshti University International Conference Center, Tehran: Sport Sciences Research Institute of IRAN. (Persian)
 12. Coalter, F, Allison, M and Taylor, J (2000). The Role of Sport in Regenerating Deprived Urban Areas, Edinburgh, Scottish Office Central Research Unit. Available at: <http://www.scotland.gov.uk/resource/doc/156589/0042061.pdf>
 13. Diane H. Jones-Palm, Jürgen Palm (2005), Physical activity and its impact on health behavior among youth, word health organization. Available at: <https://www.icsspe.org/sites/default/files/PhysicalActivity.pdf>
 14. Syann (2012) Sport + Recreation Alliance, Available at: http://www.sportandrecreation.org.uk/sites/sportandrecreation.org.uk/files/web/Game_of_Life/3310_SRA_literary%20review_v9%20WITH%20HYPERLINK.pdf
 15. Kawachi, I. Berkman, LF. (2001). Social Ties and Mental Health. *Journal of Urban Health*, 78(3), 458-467.
 16. Blinde, E. M., Diane E. Taub, D. E., & Han, L. (1993). Sport participation and women's personal empowerment: Experiences of the college athlete. *Journal of Sport & Social Issues*, 17: 47-60.
 17. Shaffer, D. R., & Wittes, E. (2006). Women's precollege sports participation, enjoyment of sports, and self-esteem. *Sex Roles*, 55(3/4), 225-232.
 18. Woods, R. B. (2006). Social issues in sport. Champaign, IL: Human Kinetics. [Chapter 3]
 19. Coakley, J. (2007). *Sport in society: Issues and controversies* (9th ed.). Boston, MA: McGraw-Hill.
 20. Eitzen, S., & Sage, G. (2008). *Sociology of North American Sport* (8th ed.). Boulder, CO: Paradigm Publishers.

21. Woodruff, A. L., & Schallert, D. L. (2008). Studying to play, playing to study: Nine college student-athletes' motivational sense of self. *Contemporary Educational Psychology*, 33(1), 34-57.
22. Loxley, C, Curtin, L and Brown, R (2002) Summer Splash Schemes 2000: Findings from Six Case Studies, Crime Reduction Research Series Paper 12, London, Home Office. Available at: www.homeoffice.gov.uk/rds/pdfs2/crrs12.pdf
23. Woolland. K., (2003). New Opportunities Fund Intensive Evaluation of SPLASH Extra 2002. London: Cap, Gemini, Ernst and Young UK plc. Available at: <http://www.biglotteryfund.org.uk//media/Files/Research%20Documents/erevalsplashfullreporteng.pdf>
24. Sherry E (2010), 'Reengaging marginalised groups through sport: The Homeless World Cup', *International Review for the Sociology of Sport*, 45(1):59-71.
25. Martinek, T. (2005), 'Promoting positive youth development through a values-based sport program', *International Journal of Sport Science*, 1(1):1-13.
26. Caruso, Raul. (2011). Crime and sport participation: Evidence from Italian regions over the period 1997–2003, *The Journal of Socio-Economics* 40: 455–463.
27. GhasemiRoshan, E. (2000) social factors of crime, *Maerefat Journal*, 36: 68-75.
28. Collins, M et al (1999) Sport and Social Inclusion: A Report to the Department Of Culture, Media and Sport, Institute of Sport and Leisure Policy, Loughborough University.
29. Motemani, A. Hemmati, A. Moradi, H. (2014) Identify and prioritize the barriers to women in sports activities. *Sport Management Studies*, 24(6), 111-130. [Persian]
30. Zolektaf, V. Naderian, M. MoshgelGosha, E. (2009) The barriers to women's participation in sport and their relationship with motivation. *Movement and sport Science*, 13, 145-156. [Persian]
31. MirGhafori, S, H. SayadiToranlo, H. MirFakhrodini, S, H. (2009) Study and analyze the issues and problems affecting the women's participation in sport activities (Case study: students of Yazd University). *Sports Management*, 1, 83-100. [Persian]
32. Seifried, c., Clopton, A.W., (2013). An alternative view of public subsidy and sport facilities through social anchor theory, *City, Culture and Society*, 4: 49-55.
33. Zamani, M. Hoseini, S, E. Rajaei. H. (2012) Effect of sports Expenses on Iranian gross domestic product. *Journal of Sport Management*, 4(15), 143-156. [Persian]
34. Moses, E., (2012). Sport scores: The costs and benefits of sport for crime reduction, Laureus Sport for Good Foundation & Ecorys. Available at: http://assets.sportanddev.org/downloads/laureus_sports_scores_report_1.pdf

The role of sport in the crime rate in Iran (1374-1391)

Maziyar Kalashi^{*1}, Seyed Emad Hoseini^۲, Mohammad Hadi Rajaii^۳

(Received:2015/03/06 ; Accepted:2017/04/03)

Abstract

Objective: Research studies in the field of sports, indicating that exercise is a very important factor that it is capable of influencing crime. Therefore, the present study aims to investigate the role of sport in crime rate in Iran the years 1374 - 1391.

Methodology: In order to meet the objective of the research, econometrics and model of ordinary least squares (OLS) and Eviews (8) software are used. The data for this research is collected from the Ministry of Youth and Sports, yearbooks of the Institute National Statistic, data on the Central Bank of the Islamic Republic of Iran and the registration port.

Results: The results showed a significant and negative effect on household spending and government sports coefficients (-0/278953) on the types of robberies that According to logarithmic nature of the model, this result means that a 1 percent increase in government spending sports and family with control other variables constant, is equal to -0/28% reduction in the prevalence of robberies, also Sports government spending and household have significant negative effects with the coefficient (-9/414676) on the types of crimes and robberies which it is according to the original series (data) in the model, this result means that 1 unit increase in government spending sports and family with control other variables constant is equal to -9/41 of the reduction in the amount of crime and robberies.

Conclusion: Overall the results indicate that increases government and households spending Sports to reduce crime rates in the country.

Keyword

Sports spending, unemployment, urbanization, divorce, education.

¹ . M.S in Sport Management, Shahid Beheshti University (Corresponding Author: Email: Kalashi.maziyar@Gmail.com; Tel: +989111201292)

² . Assistant Professor in Sport Management, Shahid Beheshti University

³ . Assistant Professor in Economical science Shomal University